

[Ulrich.]

Lov til at sige, at efterhaanden som Vejene igen gaa over til at blive Hovedfærdsselsaarer i vort Land, og efterhaanden som de Beløb, der anvendes til disse, vokser i den Grad, som de har gjort, og i den Grad, som de vil gøre i kommende Tider, saa trænger det Spørgsmaal sig efter min Mening paa, om ikke en delvis Centralisation er paakrævet; et vist Overtilsyn med alle disse mange Penges Anvendelse er sikkert i allerhøjeste Grad paakrævet. Jeg skal i denne Forbindelse nævne § 9, som jo har en ganske overordentlig omfattende Betydning i hele det af Ministeren forelagte Lovforslag. Jeg tror, det vilde være rigtig i Udvalget at komme ind paa en Overvejelse af en samlet Plan over de enkelte Landsdeles Vejarbejder, saaledes at man faar en til Vished grænsende Formodning om, at alle disse mange Penge anvendes efter en virkelig forud lagt Plan, paa et Grundlag, der kan virke tilfredsstillende for alle de mange Mennesker, som her maa yde en overordentlig stor Særbeskatning. Maaden, hvorpaa man skal ordne dette, kan man jo forhandle om i Udvalget, men der vil i disse Forhandlinger kunne drages mange overordentlig interessante og vidtrækkende Problemer frem.

Det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, gav i sin Udvikling Udtryk for en vis Betænkelse ved dette, at Amterne skulde have Indseende med, til hvilke Vejarbejder $\frac{1}{3}$ af det, Sognekommunerne skulde have i Tilskud, skulde anvendes. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at man skal være betænkelig ved at gribe ind i de enkelte Kommuners Selvbestemmelsesret, men der var en Ting, det ærede Medlems Parti skulde have lagt sig paa Sinde noget før i Tiden, thi er der nogen, som har grebet ind i Kommunernes Selvbestemmelsesret, og som stadig har grebet ind i Folks Selvbestemmelsesret, saa er det det ærede Medlems eget Parti, og jeg tror, at saadanne Indgreb er af det onde. Men naar Indgrebet sker overfor samtlige, ikke alene overfor Sognekommunerne, men overfor Amtskommunerne og overfor Staten, saaledes at man fra Rigsdagens Side vil føre et Tilsyn med, hvad alle disse mange Millioner, som Rigsdagen skaffer til Veje, anvendes til, ja, saa synes jeg, det er et overordentlig rigtig Kray, men saa maa vi have et Vejudvalg af en eller anden Art, som fastlægger hele Planen for Arbejdet frem i Tiden, hvor alle disse mange Penge skulde virke til gode for hele Samfundet.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen udtalte sin Glæde over den Forandring i Fordelingen, mellem Amts- og Sognekommunerne, som Forslaget foreslaar, og denne Glæde deler mit Parti ligesaa vel som de andre Partier her paa Rigsdagen ganske naturligt, fordi man sidste Gang, man behandlede dette Lovforslag, i Udvalget var fuldstændig enig om, at naar den 3-aarige Periode var omme, maatte man gaa til yderligere Tilskud til Sognekommunerne fremfor til Amtskommunerne, fordi disse i denne Periode vilde have faaet udbedret deres Veje i en saadan Udstrækning, at man kunde tage noget fra dem og lægge over til Sognekommunerne. Det er derfor ikke noget nyt, den højtærede Minister her har fundet paa. Ministeren har kun rettet sig efter de Tanker, som Udvalget i 1927 gav Udtryk for.

Da det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, og navnlig det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre, har gennemgaaet de enkelte Bestemmelser og Paragraffer i det foreliggende Lovforslag, og da jeg har indledet mit Foredrag med at sige, at alle de Forbedringer, der indeholdes i disse, kan vi fra vor Side tiltræde, vil der ikke være nogen Anledning for mig til yderligere at trevle disse Enkeltheder op. Jeg skal derfor med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling og haaber, at man i Udvalget vil kunne komme til en Løsning af dette Spørgsmaal paa et saadant Grundlag, at ogsaa Erhvervene ude omkring i vort Land, som er dem, der yder de store Beløb, her er Tale om, kan blive i nogen Grad tilfredse med dette og ikke føle det som en tyngende Byrde, men kun som noget ret og rimeligt ud fra de Hensyn, man maa tage til den Brug af Vejene, de gør med deres Motorkøretøjer.

Steen: Da Rigsdagen i 1927 ved Loven om Afgift af Motorkøretøjer indsatte Bestemmelsen om Revision efter tre Aars Forløb, var dette i Erkendelse af, at man her befandt sig paa usikker Grund med Hensyn til det økonomiske og meget andet. Det maatte naturligt være saadan, naar man, som det den Gang skete, begyndte en Lovgivning paa et helt nyt Grundlag. Megen Strid var der den Gang om, hvor meget disse Afgiftslove vilde indbringe, og det maa i Dag erkendes, at de, der var mest optimistiske, fik Ret. Afgiftslovene har i Aarene siden da indbragt stadig voksende Beløb, men samtidig er ogsaa Kravene til Vejenes Ombygning vokset og, hvad der er meget glædeligt, Forstaaelsen af disse Kravs